

מסורת הש"ס

(א) יומא נא... (ב) זיל אשכ... (ג) ויחמיה... (ד) ויחמיה... (ה) ויחמיה... (ו) ויחמיה... (ז) ויחמיה... (ח) ויחמיה... (ט) ויחמיה... (י) ויחמיה...

תורה אור השלם

- 1. (טו) בית ישראל ברכו את ה' בית אהרן ברכו את ה' (כ) בית הלוי ברכו את ה' ויחמיה... 2. והקריב אהרן את פר העזאזל אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו... 3. וישת את שעיר העזאזל אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת וישקה את דמו באשר עשה לרש הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת... 4. ובאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לזאת ואיל אחד לעלה... 5. והקריב אהרן את פר העזאזל אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו וישת את פר העזאזל אשר לו... 6. ויחמיה... 7. ויחמיה... 8. ויחמיה... 9. ויחמיה... 10. ויחמיה...

הנהגות הב"ח

(א) נמי ויחמיה... (ב) ויחמיה... (ג) ויחמיה... (ד) ויחמיה... (ה) ויחמיה... (ו) ויחמיה... (ז) ויחמיה... (ח) ויחמיה... (ט) ויחמיה... (י) ויחמיה...

גליון הש"ס

נמי תיל אשכ... מנהגה דף ע ע"ב תוס' ד"ה אן:

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות יד.

יד.

עין משפט
גו מצוה

גג א מיי מיה מהל... עבדא יחייב ה"ל ימי... א ב מיי מיה מהל... שגגה הלכה א... ב ג מיי מיה מהל... בילא מקדש כלבי יב... סגמ לאחי ד... ג ד מיי מיה מהל... המזירה ה"ל יא... מהל' סנהדרין הלכה א... סגמ עין קגמ: ד ה מיי מיה מהל... המזירה הלכה יב:

מוסף רש"י

והאי אשכ לו כו' אשכ לו מכנ כיה מלמא דמנ, למעוטי גזר לאחי הכהנים דלא מדיחיה אה, מלמא אשכ לו כתיבי כיה כמרי קדאי, והקריב אשכ ויג' והקריב מנינא ושמי אשכ פ"ה השתא אשכ לו (יחמיה נא):

רבינו הגנאל

בשלמא לר' שמעון הינו דבעינן שני וידיון דום הפו, פי דום הפו כספר על הכהנים על טומאת מקדש וקדשיו, כנגד דום השעיר הנעשה בפרים שבספר על טומאת מקדש וקדשיו על ישראל, ודיו אחד כספר על הכהנים כמו שבספר שיעיר הנעשה בחוץ על ישראל, ודיו שני כספר בשאר עבירות על הכהנים כמו שבספר שיעיר המשתלח בשאר עבירות על ישראל, אלא לר' יהודה דאמר בשאר עבירות הכל בשעיר המשתלח, ודיו שני כפר כן גדול למה בחז ודיו דום הפו סגו ליה, ופריך לר' יהודה שני וידיון כנגד שיעיר הנעשה בחוץ, ודיו הראשון לו לכתן גדול להחכפר בו, והשני להחכפר בו כהנים שעקראו ביתו שנאמר בית אהרן ברכו את ה' כדכתיב דבי ר' ישמעאל יבא ויבא ויכפר על החייב ואל יבא הייב ויכפר על החייב שכן מרת הדין נוהגת: פ"ב בתנ"י ידעיה הטומאה שתיים שהן ארבע נטמא וידע העלמה סגנו הטומאה וחזר לקדש כו'.

בולן קרויין ביתו. תימה ולויס כמה יתכפרו אי בשל צבור אשר לעם כתיב ולויס לא מיקרו עם למי"ד ופולגתא היא בפרק הזרוע (תולין דף קלא:). ואי בשל אהרן לא איקרו ביתו וכ"מ כיון דלשכתן שיש להן כפרה דכתיב וכפר אתם אלה למעוטי כהנים ויתכפרו בשל צבור אם כן מצונו בשעיר של עם שהותר מכללו: **האי** סיבועי איה צברתניא כו'. ומדליתרין קרא לומר דלא מיימי משל כהנים אלא ממכפרין זו ומשיי מנא הכי קא קשיא ליה כו' וקרא איצטריך שלא חלמנן כיון שמינו שיש להן כפרה יתכפר בשל ויביא משלן אצל קלמ תימה דמאי פריך ינמא דהא דדרשינן דלא מיימי משל כהנים היינו לכתר דקיס לן דכהנים מתכפרין זו: **שנה** עיינן הבתוב צעב. ואם חלמנן ונזקי דמאי לו תניינא לעכב משל צבור ושלישי למנוא משלו ולא משל כהנים וי"ל דסברא הוא למידענן מעיקרא למנוא קודם דנדרוש לעכב וכן מוכח בפרק דובחיים (דף ט:). וצ"ל: **דלא** מחסרי טמונא דכתיב אשר צעב. אע"ג דהאי נפקא לן מומלח עדת בני ישראל מ"מ אשר לעם משמע משל לעם אלא מדליתר מוקמינן ליה שאין כהנים מתכפרים זו ולא מייבועינן למי"ד נמשכת שקליס (דף ט) וצנחנות (דף קא:). שאין הכהנים מצוין לשקול דודאי לא אחי מדיחיה אלא אפילו למי"ד שמוזין לשקול והשעיר נא מתרומת הלשכה מ"מ אים חסרו מעות הלשכה וצאו לגנוס לעורך שעיר אין גזינן משלן או אים נא אשכ וזיכה שעיר לצבור כשר אע"פ שלא וכו' כהנים:

בדארהן נמי לא מחסרי טמונא. תימה מ"מ ע"כ כיון שמינו שיש להן כפרה בכל מה שיש כפרה לאחריים מדכתיב ויכפר לא מצונו לאוקומה אלא בשל אהרן אשר שמתמעטו משל צבור מדכתיב אשר לעם ולא גמרינן מיניה דגלי קרא וי"ל דאשכ לעם משמע מנינת טעם משום שהאל משל עם ואם היו מתכפרים משל אהרן אע"ג דלא מחסרי טמונא א"כ אין העעם נכון: **וקאמר** בולן קרויין ביתו. והשתא על שאין זה ידעיה לא נתחלה ולא כסוף שמכפרים שעיר רגלים מתכפרים נמי כהנים אע"ג דלא מחסרי טמונא הואיל ומצונו בשל אהרן מתכפרין אע"ג דלא מחסרי טמונא ועוד דדוקא ציוס הכפורים הוא דמזכירי רביבא לפי שמינו חילוק בכפרה בין ישראל לכהנים: **שני** וידיון דום הפו. משמע שמתכפרין כהנים כ"י וידיון א"כ מתנינן דיומא דפרק אחר להן הממונה (דף לה:). דקתני בידיון ראשון אני ובימי ומו לא ובשני אני ובימי וכ"י אהרן לא מתוקמא כרבי שמעון שמעון ומסתמא כל הנהו מתני' בידיון אהו נמי כ"י שמעון וי"ל דאפילו ר' שמעון מודה שאינו מזכיר כתיבא בני אהרן עד שיראה כתיב:

הדרן עלך שבועות שתיים

ידעיות הטומאה שתיים שהן ארבע בטומאה וידע ונעלמה ממנו הקדש וחזר את הטומאה נעלמו ממנו זה וזה ואכל את הקדש ולא ידע ומשאכל ידע הרי זה בעולה ויורד נטמא וידע ונעלמה ממנו טומאה וחזר את המוקדש נעלם ממנו מוקדש וחזר את הטומאה נעלם ממנו זה וזה ונכנס למוקדש ולא ידע ומשיצא ידע הרי זה בעולה ויורד: **אחד** הנכנס לעזרה ואחד הנכנס לתוספת העזרה **ה"ש** שאין מוסיפין **ה"ג** העיר ועל העזרות אלא במלך ונביא ואורים ותומים וסנהדרין של שבעים ואחד **ה"ד** בשתי תודות **ה"ה** ובשיר ובית דין **ה"ו** מהלכין ושתי תודות אחריהן וכל ישראל אחריהם: הפנימית

הדרן עלך שבועות שתיים

ידעיות הטומאה. מתוך פ"ה משמע שזוהי לפסח כולה מתנינן בדיעה גמורה שפירש ידע שנטמא ואע"ג דמוקמא מתנינן כרבי דלמא ידיעת בית רבו שמה ידיעה כהם ידיעה אע"ג דלא לריך והמדקדק יכול לפסח כולה מתנינן בדיעת בית רבו:

ארבעי